

že na pozemku st-lově unikala z vodovodu potrubí voda bez jeho zavinění, aniž komu byla k užítu, ježto okolnost tuto nutno posuzovati výlučně pod zorným úhlem soukromoprávního rizika vlastnického, o němž stanoví § 1311 o. z. o., že nahodilá škoda postihuje toho, v jehož majetku nastala.

O stížnosti, do tohoto rozhodnutí podané, uvážil nss takto:

Podle § 2 odst. b) pravidel o vybírání zvláštního vodného v hlavním městě Praze, platných s povolením vlády pro rok 1933, platí se všeobecné vodné za vodu z veřejného vodovodu k jakémukoliv účelu skutečně vzatou, a to podle velikosti spotřeby, zjištěné v kubických metrech vodoměrem nebo odhadem (paušálem) rady městské. Stížnost tvrdí, že podle tohoto ustanovení je placení zvláštního vodného omezeno jen na odběr vody zvláště kvalifikovaný, t. j. na odběr vody spotřebované k nějakému účelu užítkovému, a že zvláštnímu vodnému nepodléhá voda uniklá do země, z níž majitel domu neměl prospěchu. Návoru tomu nemohl soud přisvědčiti. Citovaný § 2 odst. b) mluví o spotřebě vody k jakémukoliv účelu skutečně vzaté. Je tedy základem placení zvláštního vodného skutečná spotřeba vody bez ohledu na účel, k němuž byla spotřebována. Účel spotřeby vody má význam jen pro stanovení sazby prodejní ceny vody (§§ 3 a násl.). Ježto pak velikost spotřeby vody zjišťuje se zpravidla vodoměrem (§ 8 cit. prav.), dlužno míti za to, že zvláštní vodné platiti je v případech, kde se spotřeba vody zjišťuje vodoměrem, podle množství vody zjištěného vodoměrem, bez ohledu na to, použil-li ji odběratel pro svůj účel, nebo měl-li z ní prospěch čili nic. Nevylučuje tudíž předpis § 2 odst. b) prav. ze základu pro vyměření zvláštního vodného ani vodoměrem zjištěnou skutečnou spotřebu vody, nastavší poruchou vodovodního vedení. Souhlasně stanoví i § 28 vodovodního řádu, vydaného podle §§ 7 a 11 cit. prav., že měřítkem pro výměru vodného jsou obci zpravidla toliko údaje vodoměru, i že odběratel vody je povinen zaplatiti i vodu spotřebovanou bezúčelně nebo uniklou následkem vady domovního vodovodu.

Podle spisů správních bylo st-li zvláštní vodné vyměřeno na podkladě množství vody zjištěné vodoměrem. Ale pak je pro spornou otázku bez právního významu otázka, běží-li o náhodu, a kdo a za jakých okolností za ni podle obč. zákona odpovídá, a nemohl se soud proto zabývati námitkami, jež stížnost po této stránce vznáší.

Č. 12.411.

Samospráva obecní: * U místností podle § 5 vzorcových pravidel vl. nař. č. 143/1922 Sb. ve znění vl. nař. č. 15/1928 Sb. od všeobecného vodného osvobozených nebo z něho vyňatých je zvláštním vodným, které z místností je zapraviti, pouze rozdíl mezi kvotou celkové úplaty za spotřebovanou vodu, na dotyčné místnosti vypadající (§ 12/4 prav.), a částkou, rovnající se všeobecnému vodnému, jež by se jinak — nebýt zproštění podle § 5 — z místností těch platilo.

(Nález z 20. května 1936 č. 12.980/36.)

V ě c: Okres Prievidza proti rozh. okr. úřadu v Nitře ze 4. dubna 1934 o zvláštním vodném.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebním rozkazem z 31. října 1933 předepsal starosta obce Prievidzi okresu Prievidza zvláštní vodné z jeho domu č. 105 v Prievidzi na rok 1933 paušální částkou 1.200 Kč. Okr. úřad v Nitře, pověřený zem. úřadem v Bratislavě podle 4. a 7. odst. § 11 vlád. nař. č. 8/1928 Sb., aby v poslední stolici o odvolání okresu rozhodl, výměrem ze 4. dubna 1934 odvolání to zamítl z důvodu, že podle § 5 odst. 2 pravidel o vybírání vodného v Prievidzi jsou sice od všeobecného vodného osvobozeny budovy trvale osvobozené od daně domovní, avšak tím není řečeno, že tyto budovy jsou osvobozeny i od zvláštního vodného podle § 11 ustanoveného. Pravidla nemají ustanovení, podle něhož budovy trvale osvobozené od daně domovní byly by osvobozeny od všeobecného i zvláštního vodného, a obec byla by povinna do takových budov ze svého vodovodu dodávati vodu zdarma.

O stížnosti, do tohoto rozhodnutí podané, uvážil nss takto:

Podle § 2 pravidel o vybírání vodného v Prievidzi na rok 1933, shodných se vzorcovými pravidly vlád. nař. č. 15/28 Sb., vybírá se v obci Prievidzi vodné jako všeobecné vodné za možnost bráti vodu z veřejného vodovodu, a jako zvláštní vodné za vodu skutečně spotřebovanou.

Všeobecné vodné vyměřuje se podle § 3 určitým procentem z nájemného (nájemní hodnoty) jednotlivého nájemního objektu.

Pro vyměření zvláštního vodného je zásadně základem skutečná spotřeba vody v tom kterém domě, zjištěná vodoměrem, a stanovená prodejní cena ze 1 m³ vody. »Úhrnný obnos prodejní ceny vody« v domě spotřebované rozvrhne se na nájemní objekty v poměru nájemného (nájemních hodnot), které je základem pro vyměření všeobecného vodného; »část celkové úplaty«, připadající takto na jednotlivý nájemní objekt, zmenší se pak o všeobecné vodné, na tento objekt připadající, »zbytek pak činí zvláštní vodné, které jest zapraviti« (§§ 11, 12 prav.).

Jak patrně, pravidla rozeznávají »úhrnný obnos prodejní ceny vody«, »část celkové úplaty« na jednotlivý nájemní objekt vypadající, od »zvláštního vodného, které jest zapraviti«, a za toto »zvláštní vodné« prohlašují nikoli celou kvotu celkové úplaty (úhrnného obnosu prodejní ceny vody), vypadající na jednotlivý nájemní objekt, nýbrž jenom tu její část, která zbude, když se odečte všeobecné vodné na dotýčný nájemní objekt připadající. Tento smysl má termín »zvláštní vodné« také v § 16. Nelze proto — jak neprávem činí žal. úřad — z okolnosti, že pravidla nemají žádného ustanovení, osvobozujícího od zvláštního vodného, dovozovati, že poplatník je povinen platiti celou kvotu celkové úplaty (úhrnného obnosu prodejní ceny vody) na jeho místnosti vypadající; okolnost ta opravňuje pouze k závěru, že není zproštěn povinnosti platiti »zvláštní vodné« ve smyslu právě vymezeném, t. j. d i f e r e n c i mezi kvotou celkové úplaty naň vypadající a všeobecným vodným naň připadajícím.

Bylo by ovšem možno namítnouti, že zvláštní vodné tvoří zbytek kvoty celkové úplaty po odečtení všeobecného vodného na dotýčný ná-

jemní objekt připadajícího, a že v případech, kde objekt je podle § 5 prav. všeob. vodného prost, není ve skutečnosti od kvoty celkové úplaty na něj. objekt vypadající co odčítati, a že by tedy zvláštní vodné bylo tu pak identické s celou kvotou celkové úplaty. Tu dlužno však uvážit: Dávková pravidla v § 5 určité objekty od všeobecného vodného osvobozují, resp. z něho vyjímají. Tím dávají zřejmě najevo, že chtějí jich držitelům poskytnouti oproti jiným výhodu toho obsahu, že až do výše normálního konsumu vody, krytého všeobecným vodným, mohou brát vodu z obecního vodovodu zdarma. Nelze se domysleti rozumného důvodu pro úsudek, že pravidla výhodu, kterou tu v § 5 zřejmě poskytují, chtějí zase úplně odejmouti, jakmile spotřeba vody v tom kterém vyňatém neb osvobozeném objektu převyší byť i jen zcela nepatrně normální spotřebu krytou všeobecným vodným. Daleko bližší je závěr, že pravidla nechťela sice poskytnouti osvobození od »zvláštního vodného« v tom smyslu, jak pojem ten shora byl vymezen, chtěla však na každý způsob zachovati zproštění od všeobecného vodného.

Těmito úvahami veden nss dospěl k závěru, že u místností podle § 5 vzorc. prav. vlád. nař. č. 143/1922 Sb. ve znění vlád. nař. č. 15/1928 Sb. od všeobecného vodného osvobozených nebo z něho vyňatých je zvláštním vodným, které z místností je zapraviti, pouze rozdíl mezi kvotou celkové úplaty za spotřebovanou vodu, na dotyčné místnosti vypadající (§ 12/4 prav.), a částkou, rovnající se všeobecnému vodnému, jež by se jinak — nebýt zproštění podle § 5 — z místností těch platilo.

Č. 12.412.

Pojišťovací právo: * Nemocenskému pojištění veřejných zaměstnanců podle zákona č. 221/1925 Sb. podléhají i smluvní zaměstnanci obcí.

(Nález z 22. května 1936 č. 10.728/35.)

Věc: Město Volyň proti rozh. ústředního sboru Léčebného fondu veřejných zaměstnanců v Praze z 2. května 1934 o dodatečném předpisu pojistného.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud nevyřídilo odvolání týkající se předpisu pojistného za zaměstnance v platebním výměru uvedené, vyjma Ludvíka S., zrušuje se pro vadnost řízení; jinak se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Proti výměru okr. sboru Léčebného fondu veřejných zaměstnanců v Strakonicih z 21. února 1934, jímž bylo předepsáno dodatečně pojistné za několik ve výměru uvedených zaměstnanců v celkové částce 2.864.30 Kč, podala stěžující si obec stížnost, jež byla nař. rozhodnutím vyřízena takto: »Nevyhovuje se stížnosti městské rady ve Volyňi do dodatečného předpisu pojistného, neboť právem bylo předepsáno pojistné ze služebních požitků Ludvíka S., které dostává od obce, vedle pensijních požitků, které dostává jako zem. tajemník ve výslužbě, neboť